

non eleuati q̄ bruta. Solis enim sensib⁹
 vtunt⁹ aut eos solos insequunt⁹. Alij mag⁹
 insequunt⁹ rōez intelligētes abstractas regu-
 las artū et sciāz. Tercij vltra hec om̄ia ele-
 uant se sup̄ rōem in q̄ndam regionē etnita-
 tis et p̄spicabilitatis. et sup̄ oēm fluitatōem
 et p̄fusione infinitā desiderioz et cogitatio-
 nū. in aurā q̄ndā libertatis serenā assurgūt
 et euolat. et iam nō min⁹ videt⁹ differre eozū
 vita a ceteris hoib⁹ q̄ distant hoies a pecc-
 rib⁹. S; q̄s est h̄ de⁹ optime et laudabim⁹
 eū: Ille sol⁹ est quē tu eduxeris de tenebris
 et vmbra mortis. et vincula ei⁹ passionū di-
 ruperis noxiarum.

Consideratio. xxvii

ponit illa q̄ vident⁹ specie cē mētales affecti-
 ones s; nō sūt. et iō int̄ eas ponit differētiā

D Rib⁹ p̄noiat⁹ p̄scēdi modis
 q̄ sunt cogitatio/meditatio/prē-
 platio. tres affectōnis maneries
 correspōdent /q̄ sunt cupido v̄l

libido seu p̄cupiscētia. sc̄do deuotio v̄l con-
 tritio seu p̄pūctio aut orō. tercio dilectio. s; i
 q̄cūq; s; extatica et anagogica. id ē sursum
 duccēs s; rapiēs in diuina. Si de re p̄stiterit
 peto vt nō magnope calūnia fiat de noib⁹.
 nō enī accepi ab alijs talē circa affect⁹ disti-
 ctōem nominū. quēadmodū de cognitōi-
 bus repio. Sed tū interim dicam⁹ q̄ sic
 cogitatio est improuid⁹ animi obtutus ad
 euagatōem p̄nūs. Ita p̄scēnt ad talē cogi-
 ratōem si sit de obiecto delectabili seq̄tur af-
 fectio iprouida et vaga sine vtilitate et fru-
 ctu. et hoc mihi satis cōgrue videt⁹ appel-
 lari libido seu cupido v̄l p̄cupia. Porro
 ad meditatōem q̄ est puidus aie obtut⁹ in
 vitatis inq̄sitōe et celestij rex inuentōe ve-
 hementer occupat⁹ /seq̄tur q̄daz affectio
 alia a pozi ad res taliter q̄sitas et inuentas
 si nō sit indispositio aie Et hec affectio ē p-
 uida et nō vaga cū difficultate et fructu. Et
 hec interim vocet⁹ deuotio v̄l p̄pūctio aut
 oratio. id ē affectus pi⁹ et hūilis vehemēter
 et fortiter tendēs et nitēs i amore p̄me veri-
 tatis et bonitatis. Deniq; p̄tēplatio q̄ est
 libera et expedita p̄sideratio eoz q̄ medita-
 tio cū ingēti difficultate p̄q̄rit/habz suā af-
 fectōem in aia disposita /suāq; dilectōez si-
 militer liberā purā expeditā et abstractam.
 Et hac rōe vocari p̄t extatica dilectō v̄l in-
 bilatio. que vltra deuotōem addit facilita-
 tem et iocunditatē inestimabilē et inēp̄ssi-

bilē et erupantē omnē sensum. Et hec ē sa-
 pientia dei i mysterio abscondita. Nec est
 mystica theologia quā q̄rim⁹ q̄ ad anago-
 gicas et sup̄mētales excessus deducit/ quā
 aliqui nomie charitatis /aliqui charitatiui
 amoris lego noie appellatā. Prop̄rea non
 fallit q̄ dicit p̄tēplationem sine dilectōe no-
 men p̄tēplatiōis nō mereri. S; nos vnuz
 ab altero secernim⁹ /vt p̄ciosior habeat inq̄-
 sitio vitatis. et cognoscam⁹ qm̄ approp̄a-
 te loq̄ndo sicut cōtēplatio est in vi cogniti-
 ua intelligētie. sic i vi affectiua correspōdē
 te reponit mystica theologia

Sexta pars prin-

cipalis agit d̄ acq̄sitōe mystice theologie et
 de ei⁹ decē d̄ntijs ad theologiā speculati-
 uam a. xxviii. vsq; ad. xxxv. p̄sideratōnem.
 Ordine p̄o p̄sideratio. xxviii. v̄ndit modū
 pueniēdi ad mysticā theologiā eāq; pluri-
 bus diffinit diffinitōib⁹.

E Dgnitio dei per theologiā my-
 sticam melius acquirit⁹ per pe-
 nitentē affectū q̄ per inuestigan-
 tem intellectū. Ipa quozq; ceter⁹

paribus eligibilior est et p̄fectior q̄ theolo-
 gia symbolica vel p̄p̄ria /de qua est contē-
 platio. Sicut dilectio p̄fectior est cognitō-
 ne /et voluntas intellectu /et charitas fide.
 Nec secūda pars pronūc supponit /q̄uis
 nō sim nescius de p̄bilitate positōis op-
 posite apud multos et magnos. Sed pro
 prima parte cui correspōdet deductō ad q̄-
 situm /nullus ambigit quin depuratio seu
 purgatio potentie affectiue fiat per feruorē
 penitentie in cōpunctōe cōtritōe et oratōe
 que rugire facit a gemitu cordis. Et q̄uis
 dicat p̄pheta. In meditatōne mea exarde-
 scet ignis. s. dilectōnis. meditatio hec nō p-
 veritatis inquisitōne attenda /sicut descri-
 psimus. sed magis p̄ compunctōne sequē-
 te sumpta est. Hui⁹ aut cōpunctōis diffi-
 cultas magna est valde apud nō exercita-
 tos /et eos qui corruptos adhuc habēt ser-
 sus ab adolescentia. Quēadmodū enim li-
 gna viridia a quo plena humore vix reci-
 piunt calorē ignis /vt in similitudinē ei⁹ accē-
 dantur. sed p̄cedūt exufflatōes mltiplices.
 p̄uia est etiā depulsio humiditatis talis ac-
 euaporatio. sic existimare puenit de eo qui
 calorē sp̄ssancti i se recipere dz. et fm̄ cū trā-
 siturus est in amorē purū et piū /si nōdum
 desiccatus sit a sordidis affectōibus. et hoc

Bexta pars de mystica

fit in iudicium p penitentiā. Un̄ Bre. i ome. d
cecco. Per p̄nelamenta mētis fantasmata
depellunt. Ad cui⁹ ampliorē elucidatōz
attēdēdū ē q̄ theologia mysticā sic possum⁹
describere. Theologia mystica ē exten
sio animi i deū p amoris d̄sideriū. Aliē sic.
Theologia mystica ē morio anagogica. B̄
ē sursum ductiua i deū p amorē feruidū z pu
rū. Aliē sic. Theologia mystica ē expimen
tal cognitio habita d̄ deo p amoris vniti
ui p̄plexū. Aliē sic. Theologia mystica ē sa
piētia. id ē sapida noticia habita d̄ deo dū
ei sup̄m⁹ apex affectiue potētie rōnal p a
morē p̄iugit et vnif. Uel sic p̄ Dyo. vii. de
diuis no. Theologia mystica ē irrōnalis z
amens z st̄ra sapia / excedens laudantes.
Has autē descriptōes apti⁹ itelligem⁹ si ml
tiplicē theologie speculatiue differētiā z my
stice deinceps voluerim⁹ intueri

Consideratio. xxix.

ponit differētiā inter theologiā mysticā et
speculatiuā. Et in q̄bus cōueniunt multīs
declarat exemplis.

S Theologia mystica z theologia
speculatiua si fm̄ rōes p̄pas cōsi
derant d̄ntiā ex multis non sine
p̄ueniētia mltiplici sortiūt. Pri
ma z p̄cipal d̄ntiā sumit ex subiecto vel
potētia. qm̄ lz vtraqz sit i aīa rōnali. nihilo
min⁹ distinguēdo potētias aīe fm̄ rōes su
as (vt sup̄ dictū est) speculatiua theologia
ē in potētia intellectiua / cui⁹ obiectū ē verz
Mysticā s̄o reponim⁹ i potētia affectiua
cui⁹ p obiecto bonū assignam⁹. Ex hac ali
am d̄ntiā inuenim⁹ fm̄ rōes obiectales.
qm̄ obiectū speculatiue theologie ē verū et
mystice bonū. Cōueniunt tñ i h̄ mystica
theologia et speculatiua quā alio noīe p̄tem
platōem dicim⁹. qm̄ vtraqz ē i sup̄iori por
tione aīe z non i solo sensu vl̄ imaginatōne
nec in rōe sola. Hec autē portio aīe vt supra
dictū ē varijs noīb̄ appellat̄. Et habz du
as p̄tutes vl̄ duos oculos seu duo officia.
qz et ipa ē intelligētia s̄a et affectiua seu a
matiua boni. Dixim⁹ autē in sup̄ioribz q̄ si
cut volūtas rōi et appetit⁹ sensual̄ imagi
natōi p̄fert. Sic suo mō ē de affectiua cor
respondente itelligētie pure. p̄p̄ea dū ista
vis sup̄ior ex̄it in affectū suū / ipa d̄r q̄dam
modo leuare se sup̄ se. et quodāmodo sup
ferri. Inde fit vt actus talis noīet sup̄mē
tal̄ excessus vl̄ sup̄ sp̄m̄. z fm̄ eū q̄s d̄r qm̄

qz sup̄ seipm̄. qm̄qz extra seipm̄. Hui⁹ rei
aliq̄d exēplū accipe possum⁹ ex p̄sideratōe
corū q̄ sepe in ipa sensuali p̄tute fiūt. In q̄
videm⁹ tā i nob̄ q̄ i brutis q̄ qm̄qz ipa sen
sualitas i suis actibz cognitiuis p̄manet si
ne affectu illoz que vl̄ audit vl̄ intuet. Se
petm̄ p̄ auditū vl̄ aspectū q̄rūdā obiectoz
ipa tāto p̄plet affectu / vt iā q̄si saliat extra
se z tota gestiat / velut si equ⁹ potit̄ cāpo li
ber apto. Hoc mō sensualitas aliq̄n q̄si se
nō capiēs et se deserēs tota nitit̄ in rē desi
deratam se effundere / se trāsferre / se vnire / i
mo illā penitus quasi itro: sus penetrare.
Quid d̄ taliū ocul⁹ / nōne scintillat̄: nūq̄d n̄
emicant̄: Nonne q̄ntū dat̄ ipis tremulo se
fulgore diffundūt: Trāsferam⁹ h̄ exēplūz
ad vim itelligētie sup̄iorē. cōsiderādo q̄li
tatē ei⁹ dū sine affectu i sola cognitōe iacet.
Et dū trāsit in affectū taliū q̄lia p̄replat̄.
Adducam⁹ p̄ manu ductōe h̄ / ca q̄bz my
stice theologizātes vtunt̄ exēpla. Pri
mū q̄dē de aq̄ i vase / q̄ dū apponit̄ igni calefit
p̄mo se cōtinens in vase. Sz dū feruescit z
bullit / videt̄ quodāmodo seipaz nō capēz
excedere / atqz sup̄ferri p̄tute calozis. Sic
mēs nō dū amore calescēs itra seipaz p̄iet
se. Sed spiritu feruoris amore p̄cepto / sup
gredit̄ quodāmodo seipaz q̄si extra se salu
tans atqz volitās. Aliū q̄z exēplū induca
m⁹ de radijs solaribz cadentibz sup̄ speculū
concauū. q̄ ex vnitiuo eoz p̄cursu p̄burunt
stuppā. efficiūtqz flāmā sup̄uolātē. Sici
telligētia n̄ra illustrata p̄replatōe serena ce
lestiū / qm̄qz q̄dem remanet intra seipaz nō i
calescēs neqz ardēs. qm̄qz s̄o tātus amoris
ardor p̄cursu radioz celestiū exorit̄ / vt i af
fectū se erigat / nec se capiat / neqz p̄tineat. sz
iubilat et exultat. ex quibus tercia p̄cludit̄
differētiā.

Consideratio. xxx

scholam ostēdit ad discēdum speculatiuaz
et mysticā cū alijs differētijs theologie q̄
modoqz se habeant inter doctos et fideles
idiotas.

S Upsunt alie inter has theologi
as speculatiuā et mysticā diffe
rētie / sumpte ex acq̄sitiōis earuz
variērate. Una q̄dem ē qz specu
latiua theologia rōcinatiōibz vtit̄ s̄formit̄
ad phisicas disciplinas. Ideo scholasticā
eā vel litteratoriam q̄dam appellant / q̄uis
non sufficiant iste scholasticē exercitaciones

nisi quis studio vehementi nitat hñe cõce-
 ptus ppos et intimos eoz q̄ tradita sũt a
 sũmis doctoribz. Aliqñ tales theologizant
 solis auribz corpõis sicut pueri vñ pice. ne-
 q̄ vere intelligẽtes de qbz loquunt. neq̄ de
 qbz affirmat. Nihilomin⁹ tñ sepe eis no-
 men cõcedim⁹ theologoz. Mystica vñ the-
 ologia sicut nõ versat in tali cognõte litte-
 ratoria/sic nõ habz necessariã talẽ scholam
 q̄ schola intellect⁹ dici p̄t. sed acq̄rit p̄ scho-
 lam affectus. et p̄ exercitiũ vehemẽs mora-
 liũ virtutũ disponentiã aiaz ad purgatõz.
 z in theologõis illuminãtibz eã in beatifi-
 cis virtutibz eã pficientibz / p̄portionabili-
 ter ad tres act⁹ hierarchicos / q̄ sunt. purga-
 re / illuminare et pficere. ¶ Et hec q̄dẽ scho-
 la p̄t dici schola religiõis vel amoris .sicut
 intellectus dicẽd⁹ est schola sciẽtie vel cog-
 nitõis. ¶ Sed qm̄ plerũq̄ euenit etiã i bru-
 tis vt ibi sit maior affectio vbi parẽ cog-
 nitõis. sequit̄ q̄ ad cõparandã hui⁹ theolo-
 gie mystice doctrinã / nõ est magna sciẽtia
 opus / p̄sertim acq̄sita. Nã cognitiõ ex fide
 q̄ de⁹ est tot⁹ desiderabil⁹ / totus amabilis.
 affectiua portio si purgata / si illuminata / si
 disposita / si exercitata sit. cur nõ in illum to-
 taliter d̄siderabile / et totũ amabile / sine plu-
 rimo libozũ studio / tota ferẽ / totaq̄ rapie-
 tur. ¶ Et q̄ illã cõcludim⁹ differẽtiã qm̄ the-
 ologia mystica licz sit sup̄ma atq̄ p̄fectissi-
 ma / noticia ip̄a tamẽ p̄t haberi a quolibz fi-
 deli etiã si sit muliercula vñ idiota. ¶ De the-
 ologia vero speculatiua aliter esse null⁹ am-
 bigit. ad cui⁹ adeptõem sicut ad metaphisi-
 cam grãmatica. logyca. et philosophica di-
 sciplina cũ forti exercitiõ etiã clara ingenia
 requirunt. Ita tñ vt gratia desup eũ his i-
 fũdatur / sicut apostol⁹ / et sicut fit mũdicor-
 dibz / quibz pmittit̄ visio dei / et bũilibus
 amicis dei / quibz de⁹ incerta et occulta sa-
 piẽtie sue z oia que audiuit a patre suo nota
 fecit. Sic in Anthonio magno. sic in alijs
 multis sine lris / litteratoriã (vt ita dicã) the-
 ologia donata est. ¶ Et p̄missis cõcludim⁹
 cum beato Bernardo ad fr̄es carthusiẽ.
 de monte dei. Q. theologia speculatiua nõ
 q̄ in aliq̄ p̄fecto est sine mystica. Sed bene
 ecõtra. Et ex hoc sumi p̄t sexta differentia.
 quoniã nunq̄ aliq̄s intelliget verba apo-
 stoli et p̄phetarũ quãtũcũq̄ illa resonet ex-
 terius si nõ imbiberit affectũ scribentiũ. ne-
 q̄ eni aliter cõcept⁹ eozũ verboz in animo
 generabit. Lecus q̄ppe crebro de coloribz

sermonẽ audies de illis vtiq̄ disputare po-
 terit diserte et acute / q̄q̄ nullos in illo cor-
 dis archano ppos eozũ q̄ disputat conce-
 ptus inscripserit.

Consideratio xxxi.

cos quib⁹ p̄palãda est mystica theologia i-
 struit duoz filiozũ exemplo

Iur multis q̄ clerici vñ lfrati aut
 sapiẽtes vel phi aut theologi no-
 minant / occultã dus est sermo de
 mystica theologia. sic plũmis illit-
 teratis et simplicibz (fidelibz tamẽ) tradi p̄t
 Hinc tradit̄ differentia septima sumpta ex
 modo publicatõis. Brũs eni Dyonisius
 plerũq̄ obtestat̄ discipulũ suũ timotheuz
 vt null⁹ ip̄eritoz hec audiat. Impitõs vo-
 cans eos q̄ vel nõ sunt fideles. nã hec theo-
 logia pprie est fidelũ .vel qui tumentes iã
 phia maleq̄ viuẽtes cõculcant pedibz suis
 sordidis q̄cqd non sapiũt. q̄cqd etiã nõ in-
 telligunt camino dente lacerant. De qbz ait
 euãgelica pãbola. Nolite sc̄m dare canibz.
 neq̄ margaritas p̄iciatis añ porcos. Sz
 ecõtra simplices. q̄ q̄dem fide habet p̄nt ex
 ea p̄surgere ad vnitiũ amorẽ cũ dõ. Quoz
 sic nepe p̄ fortẽ contritõem mortificatiãz
 sensualitatis / trahente eos deo vincul p̄ce-
 ptõz suoz. z m̄sionẽ apud eos faciẽte. At
 testante elaiã. q̄ sup bũile et q̄etũ z tremẽtẽ
 f̄mones suos req̄lescit dñs. Itaq̄ nihil p̄-
 hibet fieri verbũz apud tales de theologia
 mystica / que amor est. z amore cõquirẽt cũ
 ediuerso sapiẽtes in ocul⁹ suis sine casto a-
 more languentes circa pugnas verborum
 ab hac arceri cõueniat. Carnal⁹ eni hõ non
 sapit ea que dei sunt. ¶ Conat⁹ sum in quo-
 dã vulgari tractatulo p̄ palã ista facere q̄-
 dã exẽplo. Sũnt duo filij p̄ris vñ optimi
 Sit vn⁹ eozũ curiosus z astutus in inq̄si-
 tõe cõditionũ paternarum. nũc ex opibus.
 nunc ex verbis / quatũ in earũdem elocu-
 tõe vel doctrinã apd̄ alios delectet. Odiat
 autẽ patrẽ vel nullã iussis suis obedientiã
 accõmodet. Ponamus aliũ simplicis in-
 genij qui d̄ patre suo nihil aliud q̄rat nisi
 interroget nisi quo pacto illi placere z i om-
 nibus obedire valeat. Querimus nunc q̄s
 eduobus ab optimo patre magis amabi-
 tur: nõ est dubium quin secũdus. Hic p̄re-
 terea plus iocundabit̄ in paterna bonita-
 te que sibi pl⁹ sapit. Ip̄e deniq̄ pater tãdẽ
 seipsum et secreta sua puto tradet / faciẽs eũ

mystica

Consideratio xxxii.

nam ostendit ad vidẽdũ in
 mystica cũ alijs differentia
 ad q̄s se habeant inter duos
 ortas.
 Utrumque aut̄ hanc theolo-
 giam speculatiã a mysticã
 rone inuenit acq̄sitiõis
 variã. Una ad em̄ eũ
 orina theologia nãmãdõ vñ
 ad pblicas discipulas. Ideo
 vel litterarum dõam appellat̄
 non sufficit. q̄dã dõlat̄

Sexta pars de mystica

velut amantissimū in domo manere secum
Elīū vero vel exheredabit vel incarcerabit
vel etiam occidet

Consideratio. xxxii.

ostendit quāntum mystica theologia distat a
litteratoria ppter finis diuersitatē / et a spe-
culatiua vicijs p̄m̄ere

3 Theologia speculatiua vel littera-
t toria p hoc v̄l maxime a mystica
secernit̄ q̄ p̄ma seruire p̄t vicijs.
secūda neq̄q̄ nisi p accidēs val-

de. sic si cōtingeret abuti spe v̄l fide. ¶ Hāc
differentiā octauā que est ex possidētis q̄li-
tate breui s̄ho cōplex̄ est apl̄s dicēs. Sci-
entia inflat. charitas autē edificat. Rursus
ip̄e ad thimothēū loquēs de homīe nō acq̄-
escēte ei q̄ fm pietatē ē doctrine / dicit q̄ sit
supbus / nihil sciens / s̄ languēs circa q̄stio-
nes et pugnas verboꝝ inutiles. et q̄b̄ oriū̄t̄
inuidie / p̄tentōes / blasphemie / suspitōnes /
male p̄sctatōes hominū mēte corruptoꝝ.
quia v̄itate p̄iuati sūt. Deniq̄ iacoby v̄trā
q̄ describēs. nō est inq̄t ista sapiētia desursū
descendens / sed terrena anīalis diabolica.
Sequit̄. Que autē desursus est sapia p̄mū
q̄dē pudica ē. deīde pacifica. modesta. sua-
sibilis. bonis cōsentēs. plena misericordiā
et fructib̄ bonis. iudicans sine simulatōe et
emulatiōe. ¶ Nec autē dicta sunt nō vt sciē-
tia aut sapiētia aliq̄ sit de se mala. cū sit p̄fe-
ctio intellect̄. sed q̄ abusus ei⁹ tanto deteri-
or et senior est in pueris / q̄nto p eā p̄tra vir-
tutes. p vicijs decertat. Ecce enī finis mul-
tipler̄ falsa seductōe queritur a multis. qui
qm̄ auersi sunt a deo sine vero / vt in varia
disp̄gant̄ opoz̄. huic finis ē diuitie et opes.
illi sordide voluptates. huic p̄opatici hono-
res. apud aliū potētatus fragil̄ et anx̄. Cū
iḡt fm̄ exigentiā finis veri v̄l estimati cete-
ra oīa moderent̄ / cōsequens est vt subuerso
et p̄uerso sine p̄uertant̄ omnia ad finē ordi-
nanda. Inter que nimirū est sciētia / q̄ dum
ad diuitias acq̄redas reducit̄ appellat̄ ter-
rena. dum voluptates indigna sorte cōqui-
rit̄ anīalis nominat̄. Dum vero emulatiōib̄
sectis heresib̄ cōtentioni et similib̄ neq̄tīs
sp̄ualib̄ ancillatur / quo pacto meli⁹ q̄ dy-
abolica censebit̄. Scientia iḡt in pueris
tot fortit̄ nomina q̄t sunt vicia eā ad serapi-
entia. vt q̄ est supba / arrogans / inflata et si-
milia. De talib̄ dicit̄ scriptura. Sapiētēs sūt
vt faciant mala. Inde enī fit illō de grecis

eulogiū q̄ leges habebāt bonas et pessima
ingenia. Per contrariū vero sapientia que
desursus est / qualē loquimur / sicut obseq̄-
tur charitati ceterisq̄ virtutib̄. ita eazū de-
noiations cōtrahit. vt q̄ est patiens. beni-
gna. nō emulās. nō ambitiosa. Et hoc mo-
do de ceteris. Sic ergo de theologia specu-
latiua dicim⁹ q̄ nō quelibet pueria est / aut
peruersos inhabitat. nec in ea viciū esse po-
nimus. Sed in abutentib⁹ ea / qualit̄ nul-
lus in theologia mystica abusus esse potest
nisi forsan modo p̄tracto per superbiā ob-
iectiue.

Consideratio. xxxiii

ponit differentiā inter p̄bos fideles / exēplo
ostēdēs quō iudicāt de theologia mystica.

i ¶ A hominib⁹ nō pueris nec auer-
sis a deo sine suo / potest altera in-
ter theologū speculatiuū et mysti-
cum differentiā inueniri. qz vn⁹ ab

altero secernit̄. q̄lit̄ artifex solū speculatiu⁹
sine instrumentis conuenientib⁹ et habitibus
acquistis / differt a practico experto / et in
v̄trisq̄ abundāte. Hanc differentiā nonā
sumptā ex operis facilitate vel difficultate
familiari possum⁹ ostendere exēplo. Si q̄s
peritissimus in arte musice / nō autē exercu-
crit se in vocali cantu neq̄ in cordis aut or-
ganis. imo vocē habeat raucā / et instrumē-
ta musicalia discordia / satagit tamē iste vel
cantare / v̄l instrumēta pulsare / nullū dubiū
q̄n oberrabit / et neq̄ dulce neq̄ suauē sim-
phonā valebit afferre. Nec similitudo re-
spicit eum qui de diuinis scit artificiosa dis-
serere. q̄ de morib⁹ sil̄ et v̄tutib⁹ regl̄as ha-
bet. et speculatiuū plerūq̄ sermonē. sed nō
dum vult ad ea que cognoscit conformiter
operari / cogit̄ languens illā apostoli vocē
plāgere. Uelle adiacet mihi / p̄ficere autem
nō inuenio. Caret quippe virtutū habiti-
bus tanq̄ instrumentis / habēs carnē rebel-
lem et dissonā spiritui. que dum tangit̄ / ni-
hil suauē / nihil diuinū / sed raucum / sordi-
dum ac strepidulū resonat. Sed et spiri-
tum velut q̄dam musicus satagit obsequi
deo in hymnis et canticis p̄ozū desiderio-
rum / sentiunt̄ tantummodo fragores et tu-
multus obtusi desiderioꝝ carnalium atq̄
terrenoꝝ. Istam rē mille sil̄itu dines pares
ostēderent in ceteris artib⁹ scribēdi. pingē-
di. medicādi. militādi / nauigādi et similib⁹.
¶ Porro ita pueri magis sine arte paulatim

extendēdo deambulatōem / discūt recte am-
bulare q̄s iacēdo etiā si mille regule eis ḡdi-
endi vel modi dicerent. sicut fabricādo fa-
bri sim? q̄ silr inq̄rimus q̄d est virt? non
vt tantūmodo sciam? s; vt bñ opando bo-
ni efficiamur. ait Aristo.

Cōsideratio .xxxiiii.

ostendit philosophoz caliginē ⁊ theologo-
rū claritatē sub exemplo maris galilee ⁊ na-
uis v̄torū pisciū ⁊ vocatōe filioꝝ zebedei

Er theologiā mysticā sum? in
deo / h̄ ē in eo stabilimur ⁊ a ma-
ri turbido sensualiū desiderio: ū
ad litus solidū eternitatis ad-

ducimur. In hac cōsideratōe differētia etiā
inter duas theologias speculatiuā ⁊ mysti-
cā edocet. Speculatiua q̄ppe si sola est nū-
q̄ q̄rat / inq̄rat poti? alioqn nō dixiss; il-
le q̄ voluit inuestigare de oib; diligēter q̄ n̄
saturat ocul? visu / nec auris auditu. dās p̄
h̄ intelligere q̄etē nō esse in sola inuestigati-
one v̄tatis / s; famelicū q̄dā ieiunūq; de-
sideriū. Falloꝝ si n̄ ita apparuit i maximis
phis. q̄ post omnes inq̄sitōes suas tedio af-
fecti q; nō refecti. dixerūt h̄ vnū se scire q̄
nihil scirēt. Videte q̄so q̄ inanis refectio /
vbi p̄ tot tpa p̄ tot studia / nihil nisi vanitas
inanis in viscerib; aiāꝝ repta ē. Pretea co-
gnitōis ista videt esse natura q̄ pl? satagit
rē cognitā ad se trahere ac sibi assimilare q̄s
ad ipāz eat. Nō inuere videt phs dicēs ve-
rū esse in intellectu / bonū i rebo. Quid igit̄
mirū si cognitio sola nō erit mare desideri-
orū sensualiū / si etiā portū v̄l litt? eternitatis
extra se positū nō attingat. Quēadmodum
nauta in regimie nautis q̄tidie garrula loq̄-
citate docte differēs / nihil s; o eoz agens q̄
loq̄t / nūq; a medijs p̄ōri fluctib; nauē i lit-
tore stabiliet / demerget poti? eā / v̄l piculis
oib; expositam fluctuantēq; iugit̄ inueniet.
Sic spūal nauta nūq; ex sola cognitōne
maris intelligibil / nūq; ex aspectu solo / sta-
bilitatē difici potit? poterit adipisci. **¶** Dul-
ta sunt i hāc sniaz ⁊ cordātia diuie scripture
testimonia. S; libet vnū h̄ signiter iserere
de vocatōe filioꝝ zebedei. q̄s dñs ih̄s a ma-
ri galilee ad litt? enatare docuit. Ubi theolo-
gia mystica p̄ sensus anagogicos cognosci-
tur. **¶** Videndū ē q̄d p̄ anagogiā. i. sursum
ductōem significet mare galilee. q̄d litus
ei? q̄d nautis. q̄d vocatio dñi ⁊ ita de alijs
¶ Itaq; sicut mare moralit̄ p̄sens seculum.

sic anagogice corruptā n̄re sensualitatis flu-
ctuationē significat / dicēte sapiente. Cor im-
pij q̄si mare feruens. Nō iō mare galilee di-
cit. q; mutatōez v̄l miḡtōem significat ga-
lylee. Quid autē mutabili? q̄d inq̄eti? q̄d
p̄cliu? ad emiḡtōez q̄ sensualitas iuenit?
Nūc arrogancia tumet. nūc sepe attollitur.
nūc desparōe deicit. nūc effervescit ⁊ extra
seipāz rapit p̄ iracūdiā. nūc p̄ inuidiam in
seipā frangit atq; fatigat. Uox ē p̄ iglu-
uie / p̄ luxuriā sordida voluptate d̄spūmat.
eā reddit isariabilē inexplēbilēq; cupiditas
¶ Illic deniq; pisces ⁊ reptilia varioꝝ desi-
derioꝝ / quoꝝ nō est numer? **¶** Porro qui
descēdūt in h̄ mare sensualitatis nauib; ra-
tiocinatōnū naturalū ipi vidēt opa dei / et
mirabilia ei? in p̄fundo. S; q̄ p̄fundo? p̄
fundū inq̄t scriptura cor hoīs ⁊ iscrutabi-
le / ⁊ q̄s cognoscerit illud **¶** Letez mirabilia
valde opat de? i h̄ p̄fundo q̄ studiosi p̄sca-
tores / phi mūdiales p̄ rhetia suāz adinuē-
tionū atq; doctrināꝝ scrutari conati sunt.
s; defecerunt scrutātes scrutinio. neq; enim
causam tāte tāq; inq̄ete fluctuatōis in caz-
ne n̄ra attigere valuerūt. nob autē reuela-
uit de?. q; peccāte p̄nto hoierupta ē ⁊ cor-
dia. scissum fed? leg; idite iter rōez gubna-
tricē ⁊ obseq̄ntē sensualitatē. **¶** Inde q̄si iu-
ra poeticā fictōnem apro eloi antro / q̄ sez-
elous fingit de? ventoz. moꝝ flauerūt ven-
ti. s. passionuz / q̄ velut ex aduersis p̄tib; ag-
mine facto / p̄turbauerūt tēpestare magnū
mare nostz. Hā q̄s nesciat / q̄s nō q̄tidiano
naufragio piclitar? agnoscat / mestū illd ec-
clesie canticū? Cōfusa sunt hec oīa. spes. me-
tus. meror. gaudiū. Hōne q̄rtuor iste passi-
ones venti sunt totidē cardiales. gaudiuz
q̄si ab oriēte. meror ab occidēte. spes a me-
ridie. metus a septrētriōe. rabido ipetu flā-
tes. **¶** A q̄b; exagitatū mare nostz nunc ad
celū p̄ spem ⁊ gaudiū ascēdit. nūc descēdit
vsq; ad abyssos p̄ metū ⁊ merorē. hinc me-
tuunt / cupiūt / gaudētq; / dolētq; / ait egre-
gi? poeta. **¶** Sentim? heu nimū / vtinā sic
describere valerem? / quēadmodū his pas-
siōib; q̄quauerum sine ordine / sine legē-
stantib; abripitur a stabili eternitatis portu
nauta n̄. i. spūs rōnal / faciēs opatiōem in
aquis mult; cogitatōnū ⁊ affectōnū. neq;
venit ad litt? trāquille p̄tēplatōis nisi p̄re-
reūte iesu sec? mare galilee. ⁊ nisi exēplo sili-
orū zebedei vocantē eū seq̄. relictis tñ pri-
us rhetibus mūdane curiositatis / et nauī

Septima pars de mystica

ratiocinatiois natural. imo et p̄re zebedeo id ē tpe mutabili et fluido in q̄ gignimur. zebede^o enī fluid^o iste vl̄ fluens interpretat. Euchas autē oportet spūs n̄r sup̄ oēm t̄pis mutatōem si ad līt^o eternitatis et portū s̄tuose solideq; p̄tēplatois applicare voluerit. vbi imor^o p̄maneat. vbi figat ancoram sp̄ci depēdentē a nauī fidei. vbi petre stabili q̄ de^o ē p̄ amorē tot^o adherat. nō casur^o. q̄cqd̄ exagitet aut circūuolēt sensualiū desideriorū et fantasmātū p̄fusissima incōstantissimaq; multitudo. De hac q̄z nauī hanc similitudinē et portū nō h̄ nouā p̄fingim^o. dudum enī diuin^o Dyonisi^o i t̄rcio de diuinis noib; illā nobis apuit. Ecce summam p̄strixim^o q̄d p̄ anagogiā s̄ba p̄dicta euāgeliste n̄rī designāt. Mare est sensualitas. litus eternitas. venti passiōes. pisces vl̄ reptilia sensualia desideria et fantasmata. Spirit^o piscator. nauis ratiocinatio. rheria studia mūdāna. zebede^o t̄pis fluxus. merecna rī mūdāni p̄hī. vocatio iesu diuinā attractō. Piscari vero hoīes est sup̄naturales vel diuinas inuestigare inuenireq; v̄itates

Septima pars prin

cipal agēs de amore et eius triplici p̄peta te. et de raptu sil^o et extasi. et a. xxxv. p̄sideratōe vsq; ad. xl. D̄dine s̄o. xxxv. p̄sideratōe ponit aiām rōnālē sine instinctu dei et amore nō posse ad finē debitū puenire.

B

Rational spūs tanq; spūal nauita p̄ theologiā mysticā doct^o nō nisi vocante dño et secretis afflātib; velū mētis impellēte / a carnalib; ad spūalia puenit. Et nō nisi per eius amorē / in deifico portu stabilit^o atq; solidat^o p̄q̄scit. Hoc ex p̄cedēti similitudine satis p̄spiciū est ex his q̄ dixim^o in p̄cedenti p̄sideratōe. Nam cū ibi ostēsū sit q̄ n̄ acq̄rim^o portū stabilē in deo p̄ solā cognitōz sup̄est vt h̄ fiat aliūde. videlicet p̄ amorosaz affectōem. p̄ hāc q̄ppe cū deifico portu nostro vnimur. et ei adherem^o / dicente p̄pha. **S**ibi autē adherere deo bonū ē. Et rursus scriptū est. Qui adheret deo vn^o spūs est. Illud q̄z clar^o elucescit ex p̄p̄t̄atib; amoris. quaz tres ad p̄sens attingere satis erit. Amor enī rapit. vnit. satisfacit. P̄rio q̄dez amor rapit ad amatū / et inde extasim facit. Secūdo amor iūgit cū amato et q̄si vnū efficit. Tercio amor sibi sufficit nec aliō p̄ter

amare q̄rit. De his itaq; p̄p̄t̄atib; deinceps aliqua sunt p̄sequenda.

Cōsideratio. xxxvi.

explicat vim amoris put est in raptu et extasi p̄ p̄pas differētias exp̄plicādo d̄ paulo et exemplo naturali.

Hoc rapit ad amatū et extasim facit. Et vocat rapt^o i p̄posito eleuatio potētie alicui^o sup̄ inferiores potētias / et exactuōe ei^o

i sua opatōe / cessantib; vel debilitat^o actib; inferiorū potētiaz. **U**el rapt^o est fort^o actiatio et vehemēs i superiori potentia / vñd̄ cessant opatōes inferioris potētie. vl̄ ita debilitant^o et ligant^o vt sup̄iore in sua opatōe neq; q̄ impediāt. **P**orro extasim dicim^o sp̄ez q̄ndam raptus q̄ fit appropat^o in superiori portōe aierōnal. q̄ spūs vl̄ mens / vl̄ itelligētia noīat. dū mēs ita i suo actu suspēsa ē / q̄ potētie inferiores cessant ab actib; suis. sic q̄ nec rō / nec imaginatio / nec sensus exteriorēs / imo q̄nq; nec potētie natales nutritiue et augmētatiue / et motiue possint exire in suas p̄pas opatōes. Distinguēdo igitur et quodā mō p̄hēdo raptū p̄tra extasim **R**aptus est minoris efficacie in suspēdēdo vl̄ impediendo actū inferiorē. Inuenit tū etiā in omni potētia sup̄iore respectu inferiorū. **E**xstasis s̄o i sola mēte fit / s; et act^o inferiorū potētiaz nō solū debilitat s; tollit funditus q̄ diu durauerit. **P**aul^o itaq; exempli causa in suo raptu duo exp̄mit q̄ concurrunt in extasis descriptōe. **E**xp̄mit enī potentia q̄ rapta ē. s. t̄rciū celū ip̄i^o aie mō sup̄ exposito. q̄d celū in potētia cognitiua est mens vl̄ itelligētia. et i affectiua est apex mentis vel ei^o scintilla. **E**xp̄mit sc̄do cessatio oīm inferiorū ab actib; suis. alioq̄n quō paul^o nescisset an i corpe vel extra corpe fuisset. **E**st igit extasis raptus mentis cū cessatiōe oīm opatōnū in inferiorib; potētiaz **E**t h̄ p̄t rursus subdiuidi s̄m duplicē vim mentis. vnā cognitiuā et aliā affectiua. **P**rima extasis ē rapt^o in spū. sc̄da rapt^o extra spiritū. **N**isi forte alie velim^o distinguere hos raptus penes obiecta vt rapt^o in spū dicat^o respectu itelligibiliū sub deo. et rapt^o sup̄ spiritū respectu diuinorū. et forte vtrūq; acceptōem in sc̄ptur^o legit^o p̄mixtim. Inuenim^o enī de regina saba q̄ nō habebat vl̄ tra spiritū. q̄m admiratio vehemēs suspēderat actus oīm potētiaz in ea respectu